

-10.554

SUD BOSNE I HERCEGOVINE SARAJEVO

Priljena (neposredno) poštom (obitno preporučeno)
 16.05.2009 god. u 2 primjarka sa
 1 u originalu, 1 u kopiji

Predate poštom preporučeno na receptis dana
 20. godina. u R. P.

BOŠNJSKA HERCEGOVINA
VOZILASTVO - VOZILASTVO BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

Broj: KI-RZ-12/06 Ovlaštenik suda
 Sarajevo, 21.04.2009. godine

Sud BiH / Opština
 Kancelarija Opštine / Agencija od 2000 /
 Kancelarija Opštine / Agencija od 2000 /
 Opština / Opština / Opština / Opština

16-05-2009

19 (Sud BiH)

16-05-2009

3 x potvrda
 1 x navodno
 registar prijava
 u opštini

SUDU
BOSNE I HERCEGOVINE
 - Sudiji za prethodno saslušanje -

Na osnovu člana 35. stav 2. tačka h) i člana 226. stav 1. Zakona o
 krivičnom postupku BiH, podižem

OPTUŽENICU

SUD BOSNE I HERCEGOVINE SARAJEVO

Optužnica KI-RZ-12/06

POTVRĐENA DANA
 15.05.2009.

Budija.

PROTIV:

BUKVIĆ SAFETA, sin Omera i majke Sule, rođ. Čuntur, rođen
 15.04.1940. god. u mjestu Idbar općina Konjic, JMB 1504940151986,
 nastanjen u Čelebićima bb, općina Konjic, oženjen, otac troje punoljetne
 djece, umirovljenik, vojsku služio u Beogradu, Bošnjak, državljanin BiH,
 ne osuđivan, nalazi se na slobodi,

Što je:

Za vrijeme oružanog sukoba na području općine Konjic između Armije BiH
 sa jedne i HVO sa druge strane, kao pripadnik Armije BiH, u mjestu
 Čelebići, općina Konjic, postupao suprotno odredbama člana 3. stav 1. tačka
 a) Ženevske konvencije o zaštiti građanskih lica za vrijeme rata od 12.
 avgusta 1949. godine, tako što je:

Dana 25.04.1993 godine, u mjestu Čelebići, općina Konjic, nakon što su pripadnici ABiH doveli zarobljene civile hrvatske nacionalnosti i pripadnike HVO-a koji su predhodno položili oružje i postrojili ih u dvorište Osnovne škole Čelebići, gdje su bili izloženi fizičkom i psihičkom zlostavljanju, među kojim zarobljenicima je bio i oštećeni [REDACTED] kojeg su, nakon što je više pripadnika Armije BiH i civila muslimanske nacionalnosti koji su posmatrali ovaj događaj, počeli da uzvikuju „ubijte [REDACTED] on ti je Safete ubio zeta“, neidentifikovani pripadnici A BiH izdvojili iz stroja oštećenog [REDACTED] tukući ga pri tome rukama, nogama, kundacima puške a potom ga odveli i zatvorili u podrum škole koja je služila kao logor, a za njima se, nauružan puškom i u pratnji NN pripadnika ABiH uputio osumnjičeni, pa je NN pripadnik ABiH prišao oštećenom [REDACTED] koji se nalazio u sjedećem položaju, malaksao od zadobijenih udaraca, te iz puške ispalio hitac u grudni koš oštećenog, a potom, dok je oštećeni još davao znakove života, prišao mu osumnjičeni, pa u namjeri da ga ubije, ispalio hitac u njegov grudni koš i time ga lišio života.

Dakle, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata u BiH i oružanog sukoba, izvršio ubistvo jednog civilnog lica

Čime je počinio:

krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka c) Krivičnog Zakona BiH, u vezi sa članom 29. i člana 180. stav 1. istog Zakona.

Radi toga stavljam

PRIJEDLOG
Dokaza koje treba izvesti

I – Saslušanje svjedoka:

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]
3. [REDACTED]

4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.
11.
12.
13.
14.
15.

II – Da se izvrši uvid u:

1. *Original pismo pisano od [redacted] dana 25.04.1993. godine.*
2. *Izvod iz matične knjige umrlih opština Konjic broj:10-15-3-11.800/04 od 02.11.2004. godine,*
3. *Zapisnik o ekshumaciji Županijskog tužiteljstva HNŽ broj:KTA-594/08 od 17.11.2008. godine,*
4. *Obdukcioni zapisnik Instituta za sudsku medicinu Sarajevo od 17.11.2008. godine,*
5. *Fotodokumentacija sačinjena od strane MUP HNK PU Mostar broj:559/08 od 19.11.2008. godine,*

6. *Zapisnik o izvršenom pokazu lica mjesta sačinjen od strane Državne agencije za istrage i zaštitu broj 17-04/2-5-04-2-468-5/08 od 12.01.2009.*
7. *Fotodokumentacija sačinjena od strane Državne agencije za istrage i zaštitu broj 17-14/1-7-01/09 od 22.01.2009. godine.*
8. *Crtež lica mjesta sačinjen od strane Državne agencije za istrage i zaštitu broj 17-14/1-7-01/09 od 05.01.2009. godine.*
9. *Video kasete i CD sa snimkom pokaza lica mjesta izvršenog dana 05.01.2009. godine u podrumskim prostorijama OŠ „Čelebići“ u mjestu Čelebići, opština Konjic, sačinjeni od strane Državne agencije za istrage i zaštitu.*
10. *Podaci iz vojne obaveze Federalnog ministarstva za pitanja branitelja i invalida domovinskog rata broj:07-03-48-1/08 od 16.06.2008. godine sa ovjerenom knjigom obrazac broj 1 – evidenciona knjiga.*
11. *Izvod iz kaznene evidencije za Bukvić Safet sačinjen od strane PU Konjic broj: 02-02/4-2-04-10-22-48/05 od 20.04.2005. godine.*
12. *Uvjerenje Ministarstva odbrane F.BiH Sekretarijata odbrane Mostar, odjeljenje odbrane Konjic broj:13/13-07-845-2-3133/96 od 12.12.1996. godine.*
13. *Uvjerenje o plaćama pripadnika Oružanih snaga BiH Ministarstva odbrane F.BiH broj:492073808001 od 20.12.1996. godine.*
14. *Personalni dosje kadrovske službe PNP „Igman“ Konjic sa Rješenjem broj:22/14 od 23.01.1991. godine o rasporedu na poslove i zadatke, ratni raspored optuženog u JP „Igman“ Konjic, i knjiga rasporeda čuvara za 1993. godinu (ovjerene kopije dijelova knjige o rasporedu čuvara za 1993. godinu „Igman“ Konjic sa tačnim vremenima dežurstva i prisustva u smjeni).*
15. *Odluka o proglašenju ratnog stanja objavljena u „Službenom listu RBiH“ broj 7/92 od 20. juna 1992.godine.*

16. Uredba sa zakonskom snagom o oružanim snagama Bosne i Hercegovine objavljena u „Službenom glasniku RBiH“ broj 4/92 od 20. maja 1992. godine,
17. Odluka o formiranju Hrvatskog vijeća obrane objavljena u „Narodni list HZ Herceg-Bosna“ broj 1/92 od septembra 1992. godine,
18. Odluka o proglašenju neposredne ratne opasnosti stupila je na snagu u momentu donošenja „odmah“ i objavljena je u „Službenom listu R BiH“, broj 1/92 od 09.04.1992. godine,
19. Mirovni sporazum i Aneks mirovnog sporazuma u Zagrebu između HVO i Armije R. BiH koji je stupio na snagu 25.02.1994. godine u 12 sati, (ovjerena kopija nalazi se u spisu Suda BiH broj: X-KR/05/42),
20. Presudu MKSJ broj: IT-03-68 u predmetu protiv Nasera Orića paraf 259,
21. Presudu MKSJ broj: IT-96-21 u predmetu protiv Zdravka Mucića i dr. (Čelebići) paraf 192, paraf 214, paraf 234,
22. Presuda protiv Mladena Naletilića i Vinka Martinovića broj: IT-98-34-A, paraf 177 do 179.

REZULTAT ISTRAGE

Rezultati istrage koju je provelo ovo Tužiteljstvo na nedvojbën način potvrđuju osnovanost ove optužnice, odnosno, navoda da je osumnjičeni Safet Bukvić na način u vrijeme, u mjestu i pod okolnostima, kako je to navedeno u izreci optužnice, počinio kazneno-pravne radnje navedene u ovoj optužnici, a iz kojih radnji proizlaze sva bitna obilježja kaznog djela za koja se tereti.

Dokazima koje je Tužiteljstvo pribavilo tijekom istrage, kako materijalnim tako i iskazima sasušanih svjedoka, utvrđeno je da je optuženi predmetno kazneno djelo počinio u vrijeme oružanog sukoba između Armije

Republike Bosne i Hercegovine i Hrvatskog Vijeća obrane, u mjestu Čelebići opština Konjic.

Krivično – pravne radnje koje se ovom optužnicom stavljaju na teret osumnjičenom Bukvić Safetu, počinjene su u vrijeme oružanog sukoba, a da je takav sukob postojao na području BiH, pa time i na području Konjica, nesporno proizilazi iz Odluke o proglašenju neposredne ratne opasnosti Predsjedništva R BiH od 8. aprila 1992. godine (Sl. List R BiH br.1/92) i Odluke o proglašenju ratnog stanja Predsjedništva R BiH od 20. juna 1992. godine (Sl. List R BiH br.7/92), kao i iz iskaza saslušanih svjedoka. To se jasno vidi i iz činjenica utvrđenih pravomoćnim presudama MKSJ, i to:

1. Presuda MKSJ broj: IT-03-68, u predmetu protiv Nasera Orića:
- paraf 259.: „... u razdoblju relevantnom za optužnicu (april 1992. – početak 1995.), na teritoriji BiH je postojao oružani sukob“.

2. Presuda MKSJ broj: IT-96-21, u predmetu protiv Zdravka Mucića i dr., (Čelebići):

- paraf 192.: „... postojao je „oružani sukob“ u Bosni i Hercegovini u periodu koji je značajan za optužnicu“.

- paraf 214.: „... u Bosni i Hercegovini postojao je... oružani sukob na datum njenog priznanja kao nezavisne države 06.aprila 1992. g.“

- paraf 234.: „...oružani sukob koji se odigravao u Bosni i Hercegovini, barem od aprila 1992. g., nastavio se tokom cijele te godine..“

3. Presuda protiv Mladena Naletilića i Vinka Martinovića broj: IT-98-34-A,

- paraf 177.: „Prema jurisprudenciji Međunarodnog suda, oružani sukob postoji: svuda gdje se pribjeglo oružanoj sili između država ili produženom oružanom nasilju između vlasti i organizovanih naoružanih

grupa ili pak između takvih grupa unutar jedne države (...) bez obzira vode li se tamo borbe ili ne.

Norme međunarodnog humanitarnog prava su primjenjive onda kada se ustanovi da se na nekoj teritoriji dogodilo oružani sukob. Nije potrebno da se utvrdi da je na nekom konkretnom dijelu te teritorije došlo do borbenih djelovanja. Postojanje nekusa s oružanim sukobom ustanovljeno je ako su terećena krivična djela „bila usko vezana uz neprijateljstva.“

- paraf 178.: „Naletićeva odbrana ne navodi u pitanje postojanje oružanog sukoba između HVO-a i ABiH. Ona osporava karakter tog sukoba. Martinovićeva odbrana ne dovodi u pitanje postojanje sukoba. Vijeću nije jasno za koji datum se Martinovićeva odbrana slaže da je datum početka sukoba“.

- paraf 179.: „Vijeće je uvjereni da je oružani sukob postojao u razdoblju na koje se odnosi Optužnica, tj. u najmanju ruku od 17. aprila 1993. do kraja februara 1994“.

Tužilaštvo će o ovim činjenicama, ukoliko optužnica bude potvrđena, dostaviti poseban prijedlog temeljem člana 4. Zakona o ustupanju predmeta od strane MKSJ tužiteljstvu BiH i korištenju dokaza pribavljenih od strane MKSJ u postupcima pred Sudom BiH.

a) Oružani sukob između Armije Republike Bosne i Hercegovine i Hrvatskog vijeća obrane.

U lipnju 1991. godine, proglašenjem neovisnosti Republike Slovenije i Republike Hrvatske obilježen je početak raspada Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije („SFRJ“).

U republici Bosni i Hercegovini pitanje neovisnosti prouzročilo je duboke političke rascjepi po etničkoj liniji: bosanski Hrvati i bosanski Muslimani podupirali su neovisnost, dok su bosanski Srbi bili naklonjeni ideji ostanaka u sastavu SFRJ. Dana 18.11.1991. godine bosanski Hrvati su utemeljili Hrvatsku zajednicu Herceg – Bosnu sa ciljem obrane hrvatskog nacionalnog područja i interesa hrvatskog naroda na teritoriji Bosne i Hercegovine. Dana 29. veljače i 1. ožujka 1992. godine održan je

referendum u Bosni i Hercegovini radi izjašnjenja o neovisnosti. Bosna i Hercegovina je proglasila svoju nezavisnost 3. ožujka 1992. godine.

Nakon što je suverenost Bosne i Hercegovine međunarodno priznata, u Bosni i Hercegovini je izbio rat između bosanskih Srba s jedne strane, i bosanskih Muslimana i bosanskih Hrvata s druge strane. Dana 8. travnja 1992. godine formirane su hrvatske oružane snage, poznate kao Hrvatsko vijeće odbrane, a 10. travnja 1992. godine uspostavljena je Vojna policija HVO-a. Od oružanih snaga ostalih etničkih grupa u Bosni i Hercegovini bili su Vojska Republike Srpske i vojne snage vlade Bosne i Hercegovine, na početku zvane Teritorijalna odbrana (TO), a kasnije Armija Bosne i Hercegovine (ABiH).

Na temelju amandmana LI i LXXII na Ustav Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine, a na prijedlog Skupštine SR Bosne i Hercegovine, Predsjedništvo Republike Bosne i Hercegovine donijelo je na sjednici održanoj 08.04.1992. godine Odluku o proglašenju neposredne ratne opasnosti.

Odluka o proglašenju neposredne ratne opasnosti stupila je na snagu u momentu donošenja „odmah“ i objavljena je u „Službenom listu R BiH“, broj 1/92 od 09.04.1992. godine.

Jedan od pokušaja međunarodne zajednice da riješi sukob u Bosni i Hercegovini rezultirao je Vance-Owenovim planom koji je u javnosti objavljen na dan 2. siječnja 1993. godine. U tom planu se predlagalo da se Bosna i Hercegovina podijeli na zasebne provincije označene brojevima, pri čemu bi svaka bila pod upravom Hrvata, Srba ili bosanskih Muslimana. Po tom planu, provincije 3, 8 i 10 bile bi stavljene pod hrvatsku vlast. Vođstvo bosanskih Hrvata je prihvatilo Vance-Owenov plan. Na skupštini bosanskih Srba 2. travnja 1993. godine taj Vance-Owenov plan je odbijen. Nakon te odluke lideri bosanskih Hrvata i Hrvatske zajednice Herceg-Bosna su se sastali u Mostaru i pripremili „zajedničku izjavu“ pozivajući na formiranje zajedničkog zapovjedništva HVO-a i Muslimana, te objavili ultimatum u kojem su naveli da će HVO, ukoliko predsjednik Bosne i Hercegovine ne potpiše „zajedničku izjavu“ najkasnije do 15. travnja 1993. godine jednostrano implementirati uvjete te izjave u provincijama 3, 8 i 10. Dana 16. travnja 1993. godine započeli su sukobi između bosanskih Hrvata i bosanskih Muslimana.

b) Svojestvo osumnjičenog Bukvić Safeta

Iz materijalnih dokaza pribavljenih u tijeku istrage nedvojbeno je utvrđeno da je osumnjičeni Bukvić Safet, u inkriminirajućem periodu bio pripadnik Oružanih snaga Republike BiH. Ta činjenica protizilazi iz:

- Uvjerenje Ministarstva odbrane F.BiH, Sekretarijata odbrane Mostar, odjeljenja odbrane u opštini Konjic broj:13/13-07-845-2-3133/96 od 12.12.'96. godine, kojim je regulisano i priznato svojestvo pripadnika u oružanim snagama R.BiH od 15.04.1992. do 20.04.1996. godine,

- Uvjerenje Ministarstva odbrane F.BiH, odjeljenja u opštini Konjic broj: 492073808001 od 20.12.2006. godine, kojim se takođe utvrđuje vrijeme provedeno u oružanim snagama R.BiH od 15.04.'92. do 20.04.1996. godine,

- Uvjerenje Sektora vojne obaveze broj: 07-03-48-1/08 od 16.06.2008. godine protizilazi da je Safet Bukvić u periodu od 15.04.'92. godine, bio raspoređen na radnoj obavezi u Javnom poduzeću „Igman“ Konjic – preduzeće za proizvodnju naoružanja i vojne opreme kao radnik obezbjedenja i da mu je riješen status pripadnika oružanih snaga od 15.04.'92. do 20.04.'96. godine.

Meus rea

Kao drugi element odgovornosti je element saznanja koji govori da je optuženi Bukvić Safet znao i imao razloga da zna da će ispaljivanjem liica iz oružja nepoznate marke i serijskog broja u pravcu mjesta gdje je u povijenom položaju povrijeđen i krvav sjedio [REDACTED] neposredno nakon što je neidentifikovani pripadnik A.R.BiH u pravcu mjesta gdje je sjedio pomenuti [REDACTED] ispalio hitac iz puške neidentifikovane marke i serijskog broja, prouzrokovati lišenje druge osobe života (ubistvo).

Aktivno znanje je definisano kao "svjesnost da je zločin počinjen ili će biti počinjen" (Kordić & Čerkez IT-95-14/2, Vijeće (2001) stav.427) a dokazuje se sljedećim: iskazi svjedoka [REDACTED] i drugi svjedoci.

c) Kazneno pravne radnje koje se optuženom stavljaju na teret

- Lišenje osobe života, namjerno nanošenje osobama snažnog tjelesnog ili duševnog bola ili patnje (mučenje), nečovječno postupanje

Iz prikupljenih materijalnih dokaza proističe da je datum smrti osobe [REDACTED] dan 25.04.1993. godine potvrđuje Izvod iz matične knjige umrlih opštine Konjic broj: 10-15-3-11.800/04 od 02.11.2004. godine.

Obdukcioni zapisnik Instituta za sudsku medicinu Sarajevo od 17.11.2008. godine potvrđuje da je smrt [REDACTED] nastupila neposredno usljed povreda grudnih organa, te da su prijelomi rebara sa lijeve strane, kao i tijela grudnih pršljenova nastali na lešu [REDACTED] nastali od djelovanja vatrenog oružja.

Iz iskaza svjedoka [REDACTED] kao i drugih saslušanih svjedoka proizilazi da je dana 25.04.1993. godine u podrumskim prostorijama OŠ Ćelebići, Bukvić Safet iz vatrenog oružja nepoznate marke i serijskog broja ispalio hitac u pravcu mjesta na kome je u povijenom položaju krvav i povrijeđen sjedio [REDACTED] i to u predjelu grudnog koša pomenutog, neposredno nakon što je u istom pravcu hitac ispalio neidentifikovani pripadnik A.R.BiH.

Svjedok [REDACTED] u svome iskazu izjavljuje da je svoga supruga [REDACTED] živog vidjela posljednji put 25.04.1993. godine kada je od strane pripadnika A.R.BiH zarobljen veći broj pripadnika HVO-a i civila hrvatske nacionalnosti iz mjesta Radešine. Dalje izjavljuje da je [REDACTED] sahranjen u porodičnoj grobnici.

██████████ svjedok u svome iskazu izjavio je da je na području opštine Konjic postojao sukob između A.R.BiH i HVO-a, te da se zajedno sa svojim bratom i ocem ██████████ nalazio u koloni zarobljenih lica hrvatske nacionalnosti u mjestu Čelebići opština Konjic, te da je oca posljednji put vidio 25.04.'93. godine.

Svjedok ██████████ u svome iskazu objašnjava da je na području opštine Konjic postojao sukob između HVO-a i A.R.BiH, te da je od strane pripadnika A.R.BiH izvršen napad na mjesto Radešine opština Konjic i da je tom prilikom zarobljen veći broj pripadnika HVO-a i civila hrvatske nacionalnosti, te da su isti pod oružanom pratnjom, isti sprovedeni u mjesto Čelebiće i da se među njima nalazio i njegov brat i otac ██████████. Svjedok je dalje izjavio da se nalazio u podrumskim prostorijama OŠ u Čelebićima kada su u iste dvojica ljudi doveli njegovog oca ██████████ koji je bio pretučen, krvav i kome je iz ušiju tekla krv, te da su njegovog oca pomenuta lica smjestila da sjedne pored njega. Nakon nekoliko minuta u prostorije ulazi neidentifikovani vojnik sa maramom na glavi, uzima ██████████ pod ruku i odvodi u jednu prostoriju koja se nalazi odmah do podruma u kome je ostao pomenuti svjedok i na kojoj nije bilo vrata i gura ██████████ u jedan kutak te sobe, te iz puške „kalašnjikov“ ispaljuje hitac prema mjestu gdje je gurnut ██████████ te nakon toga čovjek u plavoj uniformi sličnoj uniformi civilne zaštite sa kapom na glavi uzima pušku od pomenutog lica sa maramom na glavi i ispaljuje jedan hitac u pravcu mjesta gdje se nalazio ██████████.

Iskazi svjedoka dati tokom provođenja istrage pokazuju da je od strane Armije R.BiH zarobljena veća grupa pripadnika HVO-a civila hrvatske nacionalnosti iz mjesta Radešine među kojima se nalazio i ██████████ te da je isti od strane neidentifikovanih pripadnika A.R.BiH izveden

iz kolone zarobljenika, pretučen šakama, nogama, kundakom puške metalnom šipkom gdje su mu nanesene teške tjelesne povrede i tako povrijeđen sa tragovima krvi po čitavom tijelu smješten je u podrumsku prostorije OS Čelebići gdje je u njega dok se nalazio u povijenom položaju neidentifikovani pripadnik Armije R.BiH ispalio hitac iz vatrenog oružja, a nakon toga optuženi Bukvić Safet, vidjevši u kakvom se stanju nalazi [REDAKTORANO] da je pretučen, krvav i u polubesvjesnom stanju da je u njega prethodno ispaljen hitac iz vatrenog oružja, ispaljuje hitac iz vatrenog oružja u predio grudnog koša [REDAKTORANO] što je nesumljivo dovelo do smrti [REDAKTORANO]

d) Svojsvo žrtava-oštećenih

Iz iskaza saslušanih svjedoka kao, nedvojbeno proizilazi da se [REDAKTORANO] dana 25.04.1993. godine nalazio u koloni zarobljenih pripadnika HVO-a i civila hrvatske nacionalnosti, da se nalazio pod oružanom pratnjom pripadnika Armije R.BiH, da nije bio naoružan niti u periodu prije nego što je izveden iz pomenute kolone pretučen šakama, nogama, kundacima puške, metalnom šipkom, kao ni u trenutku kada je u njegovom pravcu u predjelu grudnog koša hitac ispalio iz vatrenog oružja Bukvić Safet iz čega proizilazi da ova radnja optuženog predstavlja povredu pravila međunarodnog humanitarnog prava.

e) Blanketni propis

Zajednički članak 3. stav 1.1.a) Ženevskih konvencija o zaštiti civilnih osoba za vrijeme rata od 12. augusta 1949. godine propisuje da prema osobama koje ne sudjeluju neposredno u neprijateljstvima podrazumijevajući tu i pripadnike oružanih snaga koji su položili oružje i osobe onesposobljene za borbu usljed lišenja slobode ili iz bilo kojeg drugog

razloga, postupate se u svakoj prilici čovječno, bez ikakve nepovoljne diskriminacije zasnovane na rasi, boji kože, vjeri ili uvjerenju, spolu, rođenju ili imovnom stanju, ili bilo kojem drugom sličnom mjerilu. U tom cilju, zabranjeni su i ubuduće se zabranjuju, u svako doba i na svakom mjestu, prema gore navedenim osobama, sljedeći postupci:

I Povrede koje se nanose životnom i tjelesnom integritetu, naročito sve vrste ubojstava, osakaćenja, svireposti i mučenja;

Imajući u vidu da smo gore već opisali svojstvo žrtava – oštećenih u ovom kaznenom predmetu tj. da se radi o osobama koje štiti navedena Ženevska konvencija, osumnjičeni je kazneno pravnim radnjama koje mu se u dispozitivu optužnice stavljaju na teret, postupao protivno navedenim odredbama Ženevske konvencije.

S obzirom na izreku optužnice Tužilaštvo BiH smatra da postoji osnovana sumnja da je osumnjičeni učestvovao u izvršenju radnje krivičnog djela iz člana 173 stav 1.. tačka c) KZ BiH.

MATERIJALI KOJI POTRKEPLJUJU NAVODE OPTUŽNICE

- 1. Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Bukvić Safeta u MUP-u HNŽ Sektor kriminalističke policije Mostar broj:02-02/3-1-65/04 od 27.10.2004. godine,*
- 2. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] od 29.05.2008. godine,*
- 3. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] od 16.06.2008. godine,*
- 4. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] od 29.05.2008.godine,*
- 5. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] od 29.05.2008.godine,*
- 6. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] od 02.06.2008.godine,*
- 7. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] od 16.06.2008. godine,*

8. **Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] od 10.06.2008. godine,**
9. **Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] od 03.06.2008. godine,**
10. **Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] od 27.04.2005.godine**
11. **Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] od 22.04.2005. godine,**
12. **Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] od 18.05.2005.godine**
13. **Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] od 05.02.2009. godine,**
14. **Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] od 09.02.2009. godine,**
15. **Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] od 25.02.2009.godine,**
16. **Zapisnik o saslušanju svjedoka-vještaka [REDACTED] od 27.01.2009. godine,**
a potom materijalne dokaze kako slijedi:
 17. **Original pismo pisano od [REDACTED] dana 25.04.1993. godine,**
 18. **Izvod iz matične knjige umrlih opštine Konjic broj:10-15-3-11.800/04 od 02.11.2004. godine,**
 17. **Zapisnik o ekshumaciji Županijskog tužiteljstva HNŽ broj:KTA-594/08 od 17.11.2008. godine,**
 18. **Obdukcioni zapisnik Instituta za sudsku medicinu Sarajevo od 17.11.2008. godine,**
 19. **Fotodokumentacija sačinjena od strane MUP HNK PU Mostar broj: 559/08 od 19.11.2008. godine,**
 20. **Zapisnik o izvršenom pokazu lica mjeta sačinjen od strane Državne agencije za istrage i zaštitu broj 17-04/2-5-04-2-468-5/08 od 12.01.2009. godine,**
 21. **Fotodokumentacija sačinjena od strane Državne agencije za istrage i zaštitu broj 17-14/1-7-01/09 od 22.01.2009. godine,**

22. *Crtež lica mjesta sačinjen od strane Državne agencije za istrage i zaštitu broj 17-14/1-7-01/09 od 05.01.2009. godine,*
23. *Video kasete i CD sa snimkom pokaza lica mjesta izvršenog dana 05.01.2009. godine u podrumskim prostorijama OŠ „Čelebići“ u mjestu Čelebići, opština Konjic, sačinjeni od strane Državne agencije za istrage i zaštitu.*
24. *Podaci iz vojne obaveze Federalnog ministarstva za pitanja branitelja i invalida domovinskog rata broj:07-03-48-1/08 od 16.06.2008. godine sa ovjerenom knjigom obrazac broj 1 – evidenciona knjiga,*
25. *Izvod iz kaznene evidencije za Bukvić Safet sačinjen od strane PU Konjic broj: 02-02/4-2-04-10-22-48/05 od 20.04.2005. godine,*
26. *Uvjerenje Ministarstva odbrane F.BiH Sekretarijata odbrane Mostar, odjeljenje odbrane Konjic broj:13/13-07-845-2-3133/96 od 12.12.1996. godine,*
27. *Uvjerenje o plaćama pripadnika Oružanih snaga BiH Ministarstva odbrane F.BiH broj:492073808001 od 20.12.1996. godine,*
28. *Personalni dosije kadrovske službe PNP „Igman“ Konjic sa Rješenjem broj:22/14 od 23.01.1991. godine o rasporedu na poslove i zadatka, ratni raspored optuženog u JP „Igman“ Konjic, i knjiga rasporeda čuvara za 1993. godinu (ovjerene kopije dijelova knjige o rasporedu čuvara za 1993. godinu „Igman“ Konjic sa tačnim vremenima dežurstva i prisustva u smjeni),*
29. *Odluka o proglašenju ratnog stanja objavljena u „Službenom listu RBiH“ broj 7/92 od 20. juna 1992.godine,*
30. *Uredba sa zakonskom snagom o oružanim snagama Bosne i Hercegovine objavljena u „Službenom glasniku RBiH“ broj 4/92 od 20. maja 1992. godine,*
31. *Odluka o formiranju Hrvatskog vijeća obrane objavljena u „Narodni list HZ Herceg-Bosna“ broj 1/92 od septembra 1992.godine,*

32. *Odluka o proglašenju neposredne ratne opasnosti stupila je na snagu u momentu donošenja „odmah“ i objavljena je u „Službenom listu R BiH“, broj 1/92 od 09.04.1992. godine.*
33. *Mirovni sporazum i Aneks mirovnog sporazuma u Zagrebu između HVO i Armije R.BiH koji je stupio na snagu 25.02.1994. godine u 12 sati. (ovjerena kopija nalazi se u spisu Suda BiH broj: X-KR/05/42).*
34. *Presudu MKSJ broj: IT-03-68 u predmetu protiv Nasera Orić paraf 259,*
35. *Presudu MKSJ broj: IT-96-21 u predmetu protiv Zdravka Mucića i dr. (Čelebići) paraf 192, paraf 214, paraf 234,*
36. *Presuda protiv Mladena Naletilića i Vinka Martinovića broj: IT-98-34-A, paraf 177 do 179.*
Nakon analize prikupljenih dokaza tokom istrage kako subjektivnih tako i objektivnih, kako pojedinačno tako i u međusobnoj vezi Tužilaštvo BiH smatra da postoji dovoljno dokaza da je osumnjičeni Bukvić Safet počinio krivično djelo koje mu se ovom optužnicom stavlja na teret, te stoga Tužilaštvo BiH smatra da je ova optužnica u potpunosti osnovana, te predlaže da sudija za prethodno saslušanje potvrdi ovu optužnicu.

Ukoliko taj sud potvrdi ovu optužnicu

PREDLAŽEMO

Da Sud BiH na osnovu čl.27. ZKP BiH prenese vođenje ovog postupka mjesno nadležnom sudu.

Ovo Tužilaštvo, uzimajući u obzir Kriterije za pregled predmeta Ratnih zločina koji čine sastavni dio Strategije za rješavanje predmeta Ratnih zločina, usvojene dana 29.12.2008.godine, smatra da u konkretnom slučaju postoji niz važnih razloga zbog kojih bi vođenje ovog postupka

trebalo prenijeti mjesno nadležnom sudu na čijem je području krivično djelo izvršeno i to:

1. Težina krivičnog djela i svojstvo učinitelja

Nakon provedene istrage, tužilaštvo je utvrdilo postojanje osnovane sumnje da je učinjeno krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva, a koje se ogleda u ubistvu jedne osobe, znači ne radi se o sistematskom i masovnom zločinu. Djelo je izolovani slučaj nasilja i nije proistekao kao rezultat planiranog djelovanja učinitelja. Istraga je pokazala da je osumnjičeni djelovao kao neposredni učinitelj krivičnog djela i u vrijeme izvršenja inkriminirane radnje nije vršio nikakvu komandnu dužnost, u pitanju je obični vojnik bez posebnog čina, te nije imao direktnu odgovornost za provođenje poštivanja pravila Međunarodnog humanitarnog prava.

U skladu sa Kriterijima za ocjenu složenosti predmeta, krivično djelo koje se stavlja osumnjičenom na teret se ne može ocijeniti kao vrlo složen predmet koji bi trebao biti procesuiran od strane Suda BiH.

Prenošenje vođenja postupka na mjesno nadležni sud i procesuiranje pred istim nebi imalo značajnije posljedice na pitanje povratka raseljenog stanovništva u svoje prijeratne domove, te se nebi doveo u pitanje interes žrtava i šire zajednice za vođenje pravičnog i javnog suđenja, jer se oštećena porodica ne protivi prijedloga za prenošenje vođenja postupka.

Potrebno je napomenuti da ovaj predmet nije preuzet od strane Suda BiH u skladu sa članom 449. stav. 2 ZKP BiH.

Razlozi ekonomičnosti:

Osumnjičeni ima prebivalište na području općine Konjic, kao i svi saslušani svjedoci njih 13, te bi iz navedenog razloga procesuiranjem ovog

krivičnog predmeta pred Tužiteljstvom Hercegovačko-Neretvanskog kantona u Mostaru bilo u najvećoj mjeri ispoštovano načelo ekonomičnosti, jer je očigledno da bi dolazak osumnjičenih i svjedoka pred Sud BiH, prouzrokovao značajne poteškoće i troškove.

2. Razlozi efikasnosti:

Činjenica je da su kapaciteti i kadrovska popunjenost kako Tužiteljstva BiH, tako i Suda BiH, u ovom momentu nedovoljni za brzo i efikasno procesuiranje predmeta ratnih zločina, posebno kada se ima u vidu s jedne strane, ogroman broj predmeta u fazi istrage koji zahtijevaju puni angažman tužitelja, a s druge strane, obavezu Suda da za svako suđenje po optužnici za ratne zločine formira sudsko vijeće u sastavu od 2 međunarodna i 1 domaćeg suca. Pored toga, svi tužitelji Posebnog odjela za ratne zločine Tužiteljstva BiH, intenzivno rade na okončanju što većeg broja istraga ratnih zločina, pa se može očekivati i podizvanje novih optužnica, što bi također opteretilo Sud. Nasuprot tome, sudovi u Federaciji BiH, nisu opterećeni tolikim brojem predmeta ratnih zločina, kao što je to slučaj na Sudu BiH.

U konkretnom slučaju, ne radi se o vrlo složenom predmetu, a radnja za koju se tereti osumnjičeni je radnja činjenja, dok su posljedice predmetnog krivičnog djela blaže nego što je to kod većine predmeta koji se precesuiraju pred Sudom BiH. Stoga smatramo da bi i mjesno nadležni sud u konkretnom predmetu mogao provesti potpun, kvalitetan i efikasan krivični postupak.

Stijedom navedenog, predlažemo da taj Sud temeljem čl.27. ZKP BiH, donese Rješenje kojim vođenje ovog postupka prenosi na mjesno nadležni sud, obzirom da su ispunjena sva tri uslova:

a) da se ne radi o krivičnom djelu protiv integriteta BiH

- b) da glavni pretres nije zakazan
- c) da postoje važni razlozi koji nalažu prenošenje vođenja postupka na mjesno nadležan sud.

Tužilaštvo, rukovodeći se kriterijama iz Strategije za rješavanje predmeta ratnih zločina, smatra da su ispunjeni svi zakonski uslovi predviđeni članom 27. ZKP BiH za prenošenje vođenja postupka.

Polazeći prvenstveno od prava optuženog da mu se sudi bez odlaganja, odnosno Odredbe člana 13. ZKP-a posebno stava 2. koji obavezuje sud da spriječi svaku zloupotrebu prava koja pripadaju osobama koje učestvuju u postupku, ali i člana 6. Evropske konvencije o ljudskim pravima koji obezbjeđuju pravo na fer suđenje – suđenje u razumnom roku, smatramo opravdanim usvajanjem našeg prijedloga kao osnovanim.

